

Bakalářská práce Jany Javůrkové: Motorické testy u dětí atletických přípravek.

Posudek oponenta

Autorka ve své práci překládá výsledky šetření mezi dvěma skupinami dětí atletické přípravy Dukly Praha, jímž sledovala motorickou výkonnost za pomoci pěti vybraných testů. Vlastní fyzické testování bylo doplněno anketou. Výsledky byly konfrontovány i s dostupnými daty výsledků Unifittestu.

V obecné rovně je práce zpracována přiměřeně a splňuje požadavky kladené na bakalářské práce s malou výhradou k některým drobným chybám, které je nezbytné před elektronickou finalizací opravit.

Teoretická část je zpracována na dobré úrovni a ukazuje výrazný vhled autorky do problematiky.

Samotná výzkumná část je standardně členěná a také přehledně zpracována. Určité výhrady mám jednak k formulaci výzkumné otázky 06 – Hodnotily se děti lépe v těch motorických testech, ve kterých dosahují nejlepších výsledků? Bez znalosti kontextu práce je poněkud nejasně formulována. Na první pohled to lze i chápat tak, že děti se hodnotily i posuzovatelům v určitých motorických testech lépe, nikoli, že jde o sebehodnocení dětí. Ponechám-li stranou otázku četnosti zkoumaného souboru probandů, na níž sama autorka upozorňuje, mám několik poznámek.

Část popisující soubor testů nezahrnuje hod medicinbalem, proč?

Medicinbal o hmotnosti 2 kg je dle mých zkušeností pro děti tohoto věku příliš těžký. Proč zvolila autorka dva kilogramy a nikoli plný míč o váze jednoho kilogramu, který je dozajista vhodnější? V tomto kontextu bych mírně polemizoval s výzkumnou otázkou tři. Lze spíše přepokládat, že pohybově zdatnější dítě bude nadprůměrné ve všech testech, než méně zdatné, než že budou u dětí této věkové kategorie významné rozdíly mezi jednotlivými disciplínami.

Hod tenisovým míčkem je sice nestandardní test, ale zde si toho naopak cením, protože se domnívám, že jde o velmi zanedbávaný, nicméně dříve byl velmi často používaný (někdy i negativním způsobem, jak ukazují Rychlé šípy, odlehčím-li téma). Je škoda, že z přípravy mladých atletů vymizel, nahrazen různými raketkami apod., stejně jako postupně vymizel hod granátem.

V kontextu časového rozlišení délky docházky a výkonnosti (J. T. skupina 2 – nadprůměrné hodnocení jako jediná - docházka půl roku). Sledovala autorka sportovní aktivitu (i jen orientačně), před vstupem do přípravy? Případně biologickou zralost, která je u dětí tohoto věku značně rozdílná a má tak velký vliv na jejich výkony. To je při těchto hodnoceních

neméně důležité. Pokud jde o předchozí sportovní přípravu, zejména děvčata často začínají dokonce již ve třech letech např. s tancem, aerobikem atd., a trénují často velmi tvrdě již v tomto nízkém věku. Pokud pak přejdou v sedmi osmi letech do atletické přípravy, mají v porovnání s průměrnými dětmi, které začnou ve stejný čas, či i dříve a předtím nesportovali, nadprůměrné výsledky.

Pozitivně hodnotím doplnění práce anketou sledující i další pohybovou aktivitu. V rámci diskuse v kontextu předchozí věty bych se dotázal, zdali se potvrdila její hypotéza (VO 03, návazný problémový bod 5 – s. 61), že lepších výsledků dosahují ti, kteří provádějí více pohybových aktivit. V diskusi to sice slíbila rozpracovat, ale je zde okomentován pouze graf 5, nikoli vztah k výsledkům testů.

Anketní výsledky, pokud jde o vzory či přání být úspěšným sportovcem se nevykají znalostem o psychologii dětí v tomto věku a potvrzují jejich proměnlivost a nestálost. V tomto kontextu prosím autorku o zodpovězení otázky jaký význam má pro děti možnost „ztotožnění“ s různými vzory?

Metodika zpracování výsledků odpovídá požadavkům na bakalářské práce, jejich grafické i tabelární zpracování je na dobré úrovni.

Uvedenou práci doporučuji k obhajobě.

Pavel Červinka

V Praze 6. 9. 2012